

Mabel Flores: «Entenc la música des del missatge per compartir emocions i vivències»

La cantautora de Terrassa ens parla del seu 'Meraki', del qual n'avancem un dels temes: «Com els ocells»

Mabel Flores i banda | Artur Gavaldà

El tercer treball de **Mabel Flores**, *Meraki* (Kasba Music, 2021), es titula amb una paraula grega que vol dir posar l'ànima, l'amor i la creativitat en tot el que fas. La cantautora terrassenca aposta per la fusió de sons en una paleta sonora que no abandona les lletres compromeses que la identifiquen. Una setmana abans del llançament de l'àlbum, descobrim com sona una de les cançons que el conformaran: "Com els ocells". Una oda a la vida digna i a la llibertat esperançada a través d'una melodia vital i lleugera.

Amb la primera escolta de *Meraki* es nota un canvi de sonoritat respecte a discos anteriors. Sí, perquè tenia ganes de fugir del minimalisme que va caracteritzar *Entre mujeres* (autoeditat, 2018) i indagar en noves sonoritats. A més, el canvi de banda també n'ha estat una raó. Al disc anterior encara s'estava gestant la formació, perquè érem només un trio i això em limitava a l'hora de pensar la instrumentalització. Ara som un sextet i he pogut incorporar vents i més percussió, i això ha provocat un salt cap a una sonoritat més mestissa.

També hi ha una part electrònica, desconeguda fins ara en la teva proposta sonora.

Sí, però són tocs subtils. No tinc cap prejudici amb l'electrònica però tampoc no volia que se me n'anés l'olla i s'acabés imposant una altra base. Hem intentat incorporar detallets que acompanyen i donen un toc fresc a les cançons, sense fugir de l'essència orgànica.

En canvi, a les lletres has mantingut el to social i combatiu que et caracteritza.

Entenc la música des del missatge per compartir emocions i vivències. La banda sonora és un vehicle per transportar les idees. Amb aquest nou disc he volgut donar una altra forma al continent però no al contingut, perquè segueixo fidel a les meves lletres.

'Meraki' significa posar amor en el que fas. Creus que hi ha alguna altra manera de fer música?

Cadascú crea les cançons de la manera que més necessita, totes les formes són vàlides i respectables. En el meu cas, vaig començar a compartir el que feia des de les entranyes i les vísceres. Jo soc molt passional amb tot el que faig, sobretot el que m'agrada. I més en aquest cas, que ens ha costat moltíssim poder tirar el disc endavant. S'ha gravat en plena pandèmia, vam haver de paralitzar la gravació i es va ajornar la data de publicació... Però li tenim molta estima, estem desitjant poder-lo presentar per tot el que ens ha costat.

Mabel Flores Foto: Artur Gavalda

Com has afrontat una música tan festiva en el context pandèmic actual?

Musicalment és un disc molt festiu, però dins de cada cançó hi ha un missatge. Hi ha lletres gravades durant la pandèmia que han canviat el sentit. Per exemple, hi ha una cançó que parla de la *pachamama*, i com més la cantava, més se'm removia l'ànima. I també una altra que parla de l'ansietat. El primer confinament el vaig viure fatal, soc molt hipocondríaca i cada dia pensava que em moriria l'endemà.

Com es viu un procés creatiu amb l'ansietat?

No va ser gens fàcil escriure la cançó, tot i que l'enregistrament va ser especialment intens. Tenint en compte la situació que estem vivint i el tema del qual parla, en el moment d'entrar a gravar vaig demanar que tanquessin els llums de l'estudi. Volia reviure els sentiments i emocions de quan la vaig escriure... i al final vaig acabar plorant quan estava dient els versos. És una cançó molt sentida.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KjnVfgL7vCs>

Va ser una experiència catàrtica?

Sí, totalment. A més, m'agrada molt que, després d'un moment tan íntim, la cançó et porta fins a la tornada que té un ritme més festiu. I, al final, el tema s'acaba girant i t'acaba assenyalant, dient que ets tu la que s'està fent les olles. M'encanta aquesta cançó!

Amb la situació personal que has viscut, vas poder compondre de manera relaxada?

Sí, de fet, en aquest disc hi ha un petit secret. Qui s'escolti l'àlbum tot sencer es trobarà amb el fragment d'una cançó que vaig haver de gravar a casa en ple confinament.

És el primer treball que has produït amb Carlos Manzanares (El Tercero Studios) i que has editat amb un segell (Kasba Music). Per què?

Fins ara m'havia produït i publicat els discos jo mateixa i això estava molt bé, sobretot perquè és un gran aprenentatge i tot un repte. Però ara m'he adonat que a partir del moment que treballes amb un productor i comença a entendre el teu imaginari per donar-li forma i so, és brutal. Observes com cadascuna de les cançons creix i es desenvolupa.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nBnNsPUddO4>

Per tu, quina és la millor cançó del disc?

Buf, quina pregunta! A mi m'agrada molt la cançó "Mujer incendio", que, de fet, és el primer senzill del disc. M'agrada pel missatge que porta incorporat, pel *power* que té, del pal "ja estic fins al cony de tot!". Però tota la resta del disc em flipa i n'estic molt orgullosa.